

Sygn. akt VIII C 2143/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w G.

przeciwko M. G.

o zapłatę 2.361,51 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 2143/15

UZASADNIENIE

W dniu 23 czerwca 2014 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej M. G., w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powództwo o zapłatę kwoty 2.361,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 589,12 zł od dnia 23 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 971,69 zł od dnia 28 marca 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 546,61 zł od dnia 30 maja 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 254,09 zł od dnia 27 lipca 2013 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów sądowych w wysokości 30 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także zwrotu innych kosztów 0,54 zł (tytułem prowizji od przelewu).

W uzasadnieniu podniósł, że na mocy zawartej z pozwaną umowy sprzedaży energii elektrycznej dostarczał pozwanej energię elektryczną do lokalu wskazanego w treści umowy. Za wykonane usługi powód wystawiał faktury VAT, których jednak pozwana nie zapłaciła. **(pozew k. 6-8)**

W dniu 25 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który został następnie w całości uchylony, z uwagi na to, że po wydaniu nakazu zapłaty okazało się, że doręczenie nakazu zapłaty nie może nastąpić, gdyż pozwana nie mieszka pod wskazanym w pozwie adresem, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi. **(nakaz zapłaty k. 9, postanowienie k. 11v)**

Na rozprawie w dniu 9 grudnia 2015 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił – pełnomocnik powoda został zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Oświadczyła, że w okresie od 2011 roku do połowy czerwca 2015 roku nie przebywała pod adresem wskazanym w treści umowy sprzedaży energii elektrycznej, której nie podpisywała, nie zużywała również energii. Pod przedmiotowym adresem w w/w okresie przebywał współwłaściciel nieruchomości M. I., który prawdopodobnie złożył podpis pod umową, do czego jednak nie

miał umocowania. Dodała, iż zawsze podpisuje się pełnym imieniem i nazwiskiem, nadto w czasie, o którym mowa wyżej, zamieszkiwała pod adresem: K. 283. **(protokół rozprawy k. 55-55v)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 marca 2012 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. zawarł umowę kompleksową sprzedaży energii elektrycznej nr (...). W treści umowy jako odbiorca została wskazana pozwana M. G., posiadająca dowód osobisty seria (...), zaś jako punkt odbioru energii, a jednocześnie adres do korespondencji wskazano – (...)-(...) K. 1, gm. G.. Jako stały adres zamieszkania odbiorcy w umowie wpisano: Ł., ul. (...).

Pozwana nie podpisała się pod powyższą umową kompleksową sprzedaży energii elektrycznej, nie udzieliła również żadnej osobie umocowania do zawarcia w jej imieniu umowy, o której mowa wyżej.

Pozwana nie legitymuje się dowodem osobistym o serii i numerze oznaczonych w treści umowy, a dowodem osobistym serii (...) wydanym w dniu 13 czerwca 2007 roku.

Pod adresem Ł., ul. (...) pozwana była zameldowana wyłącznie na pobyt czasowy, w okresie od dnia 26 lipca 2006 roku do dnia 16 czerwca 2007 roku. Pozwana jest na stałe zameldowana pod adresem (...)-(...) K. 1, gm. G. od 27 marca 2007 roku, pod którym to jednak adresem nie przebywała od marca 2011 roku do połowy czerwca 2015 roku. **(dowód: wydruk z bazy PESEL-SAD k. 24-26, kserokopia umowy kompleksowej k. 31-32, oświadczenie k. 40, kserokopia dowodu osobistego pozwanej k. 43-44)**

Powodowa spółka dostarczała pod oznaczony w umowie adres energię elektryczną, która nie była zużywana przez pozwaną. Za świadczone usługi, w okresie od stycznia do lipca 2013 roku powód wystawił na rzecz pozwanej cztery faktury VAT opiewające na łączną kwotę 3.162,21 zł, z których nieopłacona należność wyrażała się kwotą 2.361,51 zł. Pismem z dnia 1 sierpnia 2013 roku powód wezwał pozwaną do spłaty zadłużenia, które to wezwanie zostało odebrane przez M. I.. **(dowód: faktury VAT k. 33-36, wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru k. 37, okoliczności bezsporne)**

W dniu 7 grudnia 2015 roku pozwana złożyła w Prokuraturze Rejonowej w Łęczycy zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa polegającego na sfałszowaniu jej podpisu pod umową kompleksową sprzedaży energii elektrycznej z dnia 12 marca 2012 roku. **(dowód: kserokopia zawiadomienia k. 41-42)**

Do dnia wyrokowania pozwana nie uregulowała wskazanego zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. **(okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z powołanych dokumentów, zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód twierdził, że jego roszczenie znajduje swoje źródło w umowie kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej zawartej w dniu 12 marca 2012 roku z pozwaną M. G.. Strona powodowa załączyła do akt sprawy kserokopie przedmiotowej umowy, jak również wystawione na rzecz pozwanej faktury VAT za usługi związane z dostarczaniem energii w okresie od dnia 4 listopada 2012 roku do dnia 28 czerwca 2013 roku. Na rozprawie w dniu 9 grudnia 2015 roku pozwana kwestionowała jednak, aby zawarła z powodem umowę sprzedaży energii elektrycznej. Podniosła przy tym, że w treści umowy został wskazany – jako adres do korespondencji – adres, pod którym nie przebywała od 2011 roku do połowy czerwca 2015 roku, błędna seria i numer dowodu osobistego, a przede wszystkim, że nie podpisała się pod umową stanowiącą źródło żądania pozwu, akcentując jednocześnie, iż zawsze podpisuje się pełnym imieniem i nazwiskiem, co w omawianym przypadku nie miało miejsca. Na potwierdzenie swoich twierdzeń pozwana złożyła na rozprawie pisemne oświadczenie złożone przez M. I. – współwłaściciela nieruchomości położonej we wsi (...), gm.

G. – z treści którego wynika, że pozwana od marca 2011 roku nie przebywa pod w/w adresem, a także kserokopię dowodu osobistego. Za przyjęciem twierdzeń pozwanej za wiarygodne przemawia także zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa polegającego na sfalszowaniu jej podpisu pod przedmiotową umową, jakie M. G. złożyła w dniu 7 grudnia 2015 roku w Prokuraturze Rejonowej w Łęczycy. W świetle zasad logicznego rozumowania nieracjonalnym byłoby bowiem zachowanie pozwanej, która będąc rzeczywistą stroną omawianej umowy składałaby fałszywe zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa polegającego na sfalszowaniu jej podpisu pod jej treścią, zwłaszcza w kontekście odpowiedzialności karnej przewidzianej przez art. 238 Kodeksu karnego.

Należy ponadto wskazać, iż dwa podpisy, jakimi posłużyła się osoba zawierająca umowę z dnia 12 marca 2012 roku (k. 32) już na pierwszy rzut oka różnią się od podpisu pozwanej widniejącego na k. 39 oraz k. 42, co implikuje konstatację, że to nie pozwana podpisała umowę kompleksową sprzedaży energii elektrycznej. Sąd mając świadomość, iż przeprowadzenie badania prawdziwości pisma bez udziału biegłego (art. 254 § 1 k.p.c.) winno mieć charakter wyjątkowy, uznał, że fałsz podpisu ma charakter tak oczywisty, że na tle przytoczonych wyżej okoliczności jego stwierdzenie nie nasuwa wątpliwości i nie wymaga specjalnych wiadomości ani przeprowadzenia badań. Zaznaczenia wymaga przy tym, że pominięcie dowodu z opinii biegłego, w okolicznościach, jak na gruncie niniejszej sprawy, jest w pełni akceptowane w judykaturze Sądu Najwyższego (por. m.in. postanowienie SN z dnia 10.01.2014 r., I CZ 119/13, Legalis nr 1066922; postanowienie SN z dnia 6.05.2011 r., III UK 209/10, Legalis nr 442203; wyrok SN z dnia 15.01.1972 r., III CRN 341/72, Legalis nr 15959).

Nadto wskazany w treści umowy z dnia 12 marca 2012 roku numer i seria dowodu osobistego (...), jak wynika z kserokopii dowodu osobistego M. G. oraz zaświadczenia z bazy PESEL-SAD, nie jest i nigdy nie był numerem dowodu osobistego pozwanej. Pozwana legitymowała się i nadal legitymuje się od 13 czerwca 2007 roku dowodem osobistym (...) wydanym przez Wójta Gminy G..

Wskazać wreszcie także należy, że ze złożonego przez pozwaną na rozprawie dowodu z dokumentu w postaci kserokopii umowy kompleksowej nr (...), zawartej przez powoda ze współwłaścicielem nieruchomości przy ul. (...) w G. M. I., wynika jasno, że to M. I. legitymował się dowodem osobistym (...), co dodatkowo potwierdza, że to nie pozwana podpisała umowę z dnia 12 marca 2012 roku, lecz prawdopodobnie uczynił to wspomniany współwłaściciel nieruchomości, który obecnie nie żyje. Skoro zaś umowa łączy strony, które ją zawarły, od strony umowy powód może żądać spełnienia zobowiązania wynikającego z treści umowy.

Powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułował swoje roszczenie, chyba, że nie są one kwestionowane. Powinność taka wynika wprost z treści przepisu art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Tym samym skoro pozwana zakwestionowała, aby była stroną przedmiotowej umowy, na dowód czego przedstawiła szereg dokumentów oraz twierdzeń, powód, nie zgadzając się z takim stanowiskiem strony przeciwnej, winien w odpowiedni sposób zareagować - przedstawić okoliczności faktyczne i dowody na poparcie swoich twierdzeń. Powinności tej strona powodowa jednak uchybiła. Powód nie wykazał ani tego, że pozwana zawarła umowę w dniu 12 marca 2012 roku, ani nie wykazał, że udzieliła pełnomocnictwa osobie trzeciej do zawarcia takiej umowy.

Z tych też względów, z uwagi na brak legitymacji biernej pozwanej M. G., powództwo podlegało oddaleniu w całości, o czym orzeczono w sentencji wyroku.